

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

8. De vsu huius admirabilis Sacramenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

matéria præceptorum à iure positivo emanantium, & sic non obligat superior per ea, quæ præciperet si animadvertenter, sed per ea, quæ actu præcipit: ita Molfes. *in sum. tom. 1. tract. 3. cap. 10. num. 28.* Filiuc. *tom. 1. tract. 4. cap. 8. q. 5. num. 221.* Possenin. *de administrat. Sacrament. cap. 5. num. 40.* Galet. *in margarita casuum conscient. verb. Eucharistia 3.* Nald. *in summa verb. Sacerdos, num. 5.* Valer. Reginald. *d. lib. 29. num. 110.* Layman *d. tract. 4. cap. 6. num. 7.* Ioann. de Lugo *de Sacram. tomo 1. tract. de venerabili Eucharist. sacram. disp. 14. sect. 7. num. 138.* Hurtado *de Sacram. tomo 2. tract. de Eucharistia, disp. 9. diff. 7. in princ. vbi etiam quod hoc præceptum non est diuinum, sed tantum Ecclesiasticum.* Barthol. à S. Fausto *tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. quest. 20.* Ego ipse *de officio, & potestate Parochi, cap. 20. num. 39.* & plures alij apud Bonacin. *d. puncto 1. num. 37.* Vnde Parochi deficientes sibi Confessoris copia poterunt præmissa Confessione celebrare illis diebus, in quibus tenentur ex officio ad factum faciendum ne Parochiani careant Missa. Ita Squilante *de oblig. Sacerd. part. 1. num. 118.* Raguc. *in lucerna Paroch. tract. de Euchar. q. 24.* Paul. Layman *lib. 5. tract. 4. cap. 6. num. 6.* Marchun. *de Sacram. Ordinis tract. 3. p. 3. cap. 1. num. 4. cum seq.*

Causa autem necessitatis ex mente omnium Doctorem ille indicatur, quando bona fama Sacerdotis periclitaretur nisi celebraret; aut si fidelis quis in articulo mortis existens, communicaturus esset, nulla existente Hostia consecrata, posset ad infirmum communicandum celebrare, licet non adesset Confessarius, cui confiteri posset; aut ne Parochus totum populum sine Missa relinqueret, aut perficeret sacrificium, scilicet Missam ab alio Sacerdote inceptam, qui ob ægritudinem valde subitam non potuit illam perficere. Ita Ioan. Sanc. *d. disputat. 32. num. 4.* & aduertit Ioan. de Lugo *d. disputat. 14. sect. 5. num. 107. cum seq.* casus necessitatis ab aliquibus ad duo capita reduci, primum est instantis mortis, si aliquis, v. g. in mortis articulo non possit confiteri, aut absolutionem obtinere, & possit communicare, in quo casu concedunt omnes posse id fieri. Secundum caput est infamiae, aut detrimenti, quod incurritur si homo non communicet.

9. *¶ Quamprimum confiteatur.* Hanc particulam ita intelligendam fore credit Molfes. *d. tom. 1. tract. 1. cap. 10. num. 28.* & Fagundez *in quinq. Ecclesie præcepta tract. 3. lib. 7. cap. 8. num. 9.* vt Sacerdos postea confiteatur suo tempore, nempe ante aliam celebrationem. At Diana *moral. resolut. part. 1. tract. de celebrat. Missar. resolut. 60.* illud quamprimum, intelligit, id est, intra triduum. At Zerola *in praxi Pœnitens. cap. 10. quest. 32.* & Barthol. à S. Fausto *d. lib. 4. quest. 20.* extendunt vsque ad mane sequens. Verum Ioan. de Lugo *de Sacrament. tom. 1. tract. de venerabili Eucharistie sacramento, disputat. 14. sect. 7. num. 162.* obseruat intentionem Concilij fuisse Sacerdotum conscientiam & puritati consulere, idcirco voluisse prouidere ita per-

mittendo in casu veræ necessitatis celebrare cum contritione, vt maneret obligatio confitendi data occasione, vt tollatur periculum sepius, celebrandi absque Confessione: vnde infert posse contingere quod aliquando obliget illud præceptum sub mort. ad confitendum eadem die, quando scilicet hodie habet Confessarium, & non est certum, an cras illud sit habiturus, cum tamen inter eadem necessitas celebrandi cras; tunc enim etiamsi tertio die habiturus sit certo Confessarium, debet hodie confiteri, quia dilatio illa, licet sit parua quoad tempus, est magna in qualitate; cum sit causa celebrandi iterum absque Confessione. Et quod Sacerdos celebrans absque præuia Confessione ob inopiam Confessarij teneatur quamprimum possit confiteri, si aliud gratie non obstat, tenet Ioan. Sanc. *in selectis disput. 32. num. 14. vers. cum autem Concilium.*

Sed dubitant nonnulli, an hæc verba consilium, aut præceptum inducant? Importare consilium, crediderunt Petr. de Ledesma *in sum. m. de Eucharist. p. 1. cap. 11. ante 9. conclus. Villalob. etiam in sum. tract. 7. difficult. 37. num. 6.* Fagundez *præcept. 3. lib. 2. cap. 8. num. 9.* Sed alij melius præceptum inducere affirmant, vt sunt Suarez *de Sacram. disp. 66. sect. 7.* Hurtado *de Eucharist. disp. 9. diff. 7. in fine.* Agid. *de Coniunct. de Sacrament. quest. 80. art. 4. in fine.* Bonacina *cod. tract. disput. 4. quest. 5. puncto 2.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib. 29. num. 110.* quos refert & sequitur Ioan. Sanc. *d. disput. 32. nu. 12.* Ioan. de Lugo *d. tract. de Eucharist. disput. 14. sect. 7. num. 135.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 4. quest. 20. in fine.*

Virum autem qui non necessitate, nec carentia Confessarij, sed ex mera malitia, & culpabiliter celebrat absque Confessione, obligetur hoc præcepto Tridentini ad postea quamprimum confitendum. Contra Syluum negat Ioan. de Lugo *d. disputat. 14. sect. 7. num. 110.* Ioan. Sanc. *d. disputat. 32. num. 12. in fine.* vbi idem dicit, quando ex oblivione desijt confiteri aliquod peccatum, Bonacina *d. puncto 1. num. 38.* vbi resoluit Sacerdotem, qui ex sua malitia celebravit in peccato mort. non præmissa Confessione, non teneri quamprimum post celebrationem confiteri, hoc enim non dicitur celebrasse urgente necessitate, sed ex malitia: Tridentinum verò loquitur de Sacerdote celebrante ex necessitate absque præmissa Confessione, & num. 40, tenet Sacerdotem urgente necessitate communicantem, more laicorum absque præmissa mortalium Confessione, non teneri post Communionem ex hoc decreto statim confiteri, quia text. in præsentem loquitur de Sacerdote celebrante, & non comprehendit laicum, ex Vasq. *disputat. 208. num. 23.* Soar. *disput. 66. sect. 7.* Agid. *de Coniunct. quest. 80. art. 4. in fine.* Reginald. *libro 29. num. 110.* quos refert & sequitur Hurtado *d. tract. de Eucharist. disput. 9. difficult. 7. prop. fin.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 4. questione 21.*

De vsu huius admirabilis Sacramenti.

C A P V T V I I I.

^a Cap. quid est cum seq. c. dupliciter. & c. in illo de consecrat. dist. 2. Aug. cont. Donatist. sepe. Prosp. in lib. Sent. b Galat. 5. c Infr. can. 5. d Matth. 22. e c. relatum, de consecrat. dist. 2. infra cap. 10. f Ioann. 6. c. prima de consecrat. dist. 2.

Quoad vsu autem, ^a rectè & sapienter Patres nostri tres rationes hoc sanctum Sacramentum accipiendi distinxerunt. Quosdam enim docuerunt sacramentaliter dumtaxat id sumere, vt peccatores, alios tantum spiritaliter, illos nimirum, qui voto propositum illum cœlestem panem edentes, fide viva, ^b quæ per dilectionem operatur, fructum eius, & vtilitatem sentiunt; tertios porò sacramentaliter simul & spiritaliter: hi autem sunt, qui ita se prius probant, & instruant, ^c vt vestem nuptialem induti ad diuinam hanc mensam accedant. In sacramentali autem sumptione semper in Ecclesia Dei mos fuit, vt laici à sacerdotibus Communionem acciperent, ^d sacerdotes autem celebrantes se ipsos communicarent: qui mos, ^e tanquam ex traditione Apostolica descendens, iure, ac merito retineri debet. Deinde autem pro paterno affectu admonet sancta Synodus, hortatur, rogat, & obsecrat per viscera misericordiae Dei nostri, vt omnes & singuli, qui Christiano nomine cœsentur, in hoc vnitatis signo, in hoc vinculo charitatis, in hoc concordiae symbolo iam tandem aliquando conueniant, & concordent, memoresque tantæ maiestatis, & tam eximij amoris Iesu Christi Domini nostri, ^f qui dilectam animam suam in nostræ salutis pretium, et carnem suam nobis dedit ad manducandam

hæc

hæc sacra mysteria corporis & sanguinis eius fidei constantia, & firmitate, ea animi deuotione, ea pietate, & cultu credant, & venerentur, vt panem illum supersubstantialem frequenter suscipere possint: & is verè eis sit animæ vita, & perpetua sanitas mentis: cuius vigore confortati, ex huius miseriæ peregrinationis itinere ad cœlestem patriam peruenire valeant, eundem panem s̄ Angelorum, quem modo sub sacris velaminibus edunt, absque vlllo velamine manducaturi.

Quoniam autem non est satis veritatem dicere, nisi detegantur, & refellantur errores: placuit sanctæ Synodo hos canones subiungere vt omnes, iam agnita Catholica doctrina, intelligant quoque, quæ ab illis hæreses cauere vitarique debeant.

Vide Syluest. in summa verb. Eucharistia 7. q. 1. Sot. in 4. dist. 12. quæst. 1. art. 1. Miranda de corpore Christi. quæst. 7. Ioan. Sanci in selectis disput. 30. num. 7. Soar. tom. 3. disp. 69. sect. 2. in 3. dicta. Henriquez in summa lib. 3. cap. 34. Vazquez in 3. part. D. Thoma tom. 3. disput. 212. à num. 1. Agid. de Coniug. de Sacrament. & censur. quæst. 30. art. 1. & quæst. 82. nu. 16. Ludouic. Beia in respons. casuum conscient. p. 4. casu 14.

vers. præterea. Iul. Laur. de Iubilao p. 1. cap. 15 à num. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 29. num. 66. Molfes in summa Theologia moral. tract. 3. cap. 8. num. 25. 33. & 34. Hurtado de Sacram. disp. 3. de Sacramentis in genere. diffie. 6. in fine, vbi per hunc text. dicit eos, qui voto panem cœlestē edunt fide viuā, fructū, & vilitatem illius sentire, id est, augmentum iustificationis, quamuis non sacramentalis.

g Psalm. 77. c. reuera, & c. omnia. de consecrat. dist. 2.

De Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento.

- 1 Christus totus continetur in sanctissimo Eucharistiæ sacramento, supra cap. 1.
- 2 Substantia tota panis in corpus, & vini in sanguinem conuertitur in sacrosancto Eucharistiæ sacramento, supra cap. 4.
- 3 Christus totus continetur in sacramento Eucharistiæ sub vnaquaque specie, & sub singulis cuiusque speciei partibus, separatione facta, supra cap. 4.
- 4 Corpus verum, & sanguis Domini est in sacramento Eucharistiæ peracta consecratione, vt in hostijs consecratis post communionem reseruatis, supra cap. 3.
- 5 Effectus plures proueniunt ex sacramento Eucharistiæ, supra cap. 2.
- 6 Christus unigenitus Dei filius est in sacramento Eucharistiæ cultu latræ etiam externo adorandus, supra cap. 3.
- 7 Sacram. S. Eucharistiæ in sacrario asseruare, & ad infirmos deferre licet, supra cap. 6.
- 8 Christus in Eucharistiæ exhibitus sacramentaliter, ac realiter manducatur.
- 9 Christi fideles omnes cum ad annos discretionis peruenierint, tenentur singulis annis saltem in Paschate ad communicandum, infra sess. 14. de pœnit. cap. 5.
- 10 Eucharistiæ non est danda perpetuò, & absolutè fatuis, sed tantum semifatuis, & non continuò amentibus tempore, quo habent dilucida interualla.
- 11 Infirmitate deliranti an præberi possit viaticum.
- 12 An ad annos discretionis peruenerit quis vt S. Eucharistiæ sumere possit, prudentium id parentum, & multo magis confessoriorum iudicio aestimandum.
- 13 Communicare quando quis dicatur in Paschate.
- 14 Regularis Sacerdos non potest tempore Paschali ministrare Eucharistiæ secularibus, vt adimpleant præceptum ecclesiasticum annuæ communionis.
- 15 Religiosi Fratres non possunt administrare populo S. Eucharistiæ die Paschatis.
- 16 Sacerdoti non celebranti licet seipsum communicare.
- 17 Confessio sacramentalis necessariò præmittenda à peccatore ante sumptionem S. Eucharistiæ habita copia confessoris, supra cap. 7.

α. C A N O N I.

Si quis negauerit, * in sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento contineri verè, realiter, & substantia-liter corpus & sanguinem vnà cum anima, & diuinitate Domini nostri Iesu Christi, ac proinde totum Christum: sed dixerit tantummodo esse in eo, vt in signo, vel figura, aut virtute, anathema sit.

β. C A N O N I I.

Si quis dixerit, ^b in sacrosancto Eucharistiæ Sacramento remanere substantiam panis, & vini, vnà cum corpore, & sanguine Domini nostri Iesu Christi: negaueritque mirabilem illam, & singularem conuersionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem, manentibus duntaxat speciebus panis, & vini: quam quidem conuersionem Catholica Ecclesia aptissimè ^c Transubstantiationem appellat, anathema sit.

γ. C A N O N I I I.

Si quis negauerit, ^d in venerabili Sacramento Eucharistiæ sub vnaquaque specie, & sub singulis cuiusque speciei partibus, separatione facta, totum Christum contineri: anathema sit.

δ. C A N O N I V.

Si quis dixerit, peracta consecratione, in admirabili Eucharistiæ Sacramento non esse corpus, & sanguinem Domini nostri Iesu Christi, sed tantum in vsu, dum sumitur, non autem ante, vel post ^e & in hostijs seu particulis consecratis, quæ post communionem reseruantur, vel supersunt, non remanere verum corpus Domini, anathema sit.

ε. C A N O N V.

Si quis dixerit, ^f vel præcipuum fructuum sanctum sanctissimæ Eucharistiæ esse remissionem peccatorum, vel ex ea non alios effectus prouenire, anathema sit.

ζ. C A

a Suprà c. 3. Concil. Constantinense.

b Concil. idè damnans articulos Joan. V. Vilesi.

c Suprà c. 4.

d Conc. Flor. in decretis. Eugen. ad Armen. supr. c. 3. & infra sess. 21. c. 1. de commun.

e Suprà c. 3. f. Vide Conc. Florent. ibid. supr. cap. 2.